



Folketingets Kulturredvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf : 33 92 33 70
Fax : 33 91 33 88
E-mail : kum@kum.dk
Web : www.kum.dk

11. juni 2012

Folketingets Kulturredvalg har den 31. maj 2012 stillet mig følgende spørgsmål, nr. 135 (Alm. del), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 30. maj 2012 fra Producentforeningen, jf. KUU alm. del – bilag 198.

Svar:

Det fremgår af filmaftalen 2011-2014, at Det Danske Filminstitut i samarbejde med producenter og tv-stationer udarbejder et aftalekoncept inden for hvilke tv-stationerne og producenterne får fleksible muligheder for at indgå aftaler om tv-stationernes visningskøb for såvel spillefilm som dokumentarfilm til gavn for publikum såvel som hele filmbranchen.

Der har pågået drøftelser mellem parterne gennem længere tid, og der har i maj måned været afholdt et møde i Kulturministeriet med deltagelse af parterne, hvor de nye standardkontrakter er blevet drøftet. Umiddelbart herefter blev de nye standardkontrakter offentliggjort, hvilket jeg gjorde kulturordførerne opmærksom på i en mail af den 16. maj 2012.

Det er min holdning, at der er en god balance i de nye standardkontrakter, og de afspejler intentionen i filmaftalen om større fleksibilitet og vil blive til gavn for publikum.

Som det fremgår af filmaftalen var opgaven med udarbejdelse af et nyt aftalekoncept udlagt til Det Danske Filminstitut.

Filminstituttet har haft en række møder med parterne, der hele tiden har stået langt fra hinanden. På baggrund af møderne og i lyset af filmaftalen har filminstituttet udarbejdet et nyt aftalekoncept, der tager aftaleteksten "fleksible muligheder" alvorligt på den måde, at et nyt aftalekoncept skal behandle forskellige film forskelligt.

Det nye aftalekoncept opererer med tre forskellige rettighedspakker, der indeholder forskellige holdback-perioder for både biograf, video og betalings-tv og antal visninger alt efter filmens faktiske kommercielle potentiale. Ideen er, at eksempelvis film, der gør sig mindre godt i biograferne, hurtigere skal kunne vises på tv og omvendt. Det vil være med til at give filmen en længere levetid blandt publikum.

I filmaftalen blev tv-stationernes ret til at investere i filmen fjernet så tv-stationernes økonomiske engagement nu kun omfatter visningskøb. Tv-stationer har derfor ikke længere mulighed for at tjene på en investering i en succesfuld film. Det skal her bemærkes, at prisen på visningskøb ligger langt over markedsværdien for filmene. Derfor er det også nødvendigt, at give tv-stationer gode visningsmuligheder for de smallere film for at motivere dem til at købe disse visningsrettigheder, og herved skabe et finansielt grundlag for denne type film.

Uffe Elbæk